

Kvalitet života i kvalitet čovekove sredine

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Visoka strukovna škola za obrazovanje vaspitača

Visoka strukovna škola za obrazovanje vaspitaca

S E M I N A R S K I R A D

Tema: Kvalitet života i kvalitet čovekove sredine

Milan Miskovic Ljubinka Pavlovic

52/07

Rezime: Degradacija čovekove sredine i kvalitet života postaje sve vidljiviji deo globalne krize koja se manifestuje u svim segmentima života i rada. Resenje problema nosi zelena opcija-kadra da iznadi zdrav duh promena. Njeni najvažniji aduti postaju održivi razvoj, ekološko obrazovanje, ekološko ponasanje.

Ključne reči: životna sredina, ekološka svest, održivi razvoj, kvalitet života, kvalitet čovekove sredine.

1. UVOD

Čovečanstvo je danas konfrotirano sa mnoštvom egzistencijalnih kriza, među kojima ekološka kriza zauzima posebno mesto. Do sada čovek nije bio u stanju da stvori jedan idealan sistem civilizacije i da izbegne krizna stanja tog sistema. Ekološka svest predstavlja neophodnu osnovu daljeg, održivog razvoja zaštite životne sredine. Zajedno sa znanjima i veštinama obezbeđuje osnovu za pomeranje u veće sisteme, šire ciljeve i sofisticiranje razumevanje uzroka, veza i posledica koji vladaju u životnoj sredini. Zaštita i unapređenje čovekove sredine značajan je globalni problem savremenog društva. Ekologija i zaštita životne sredine, su bez sumnje, kompleksne oblasti za svakog čoveka na planeti. Ekologija može da se definiše kao studija odnosa između organizama i životne sredine. Ljudi proučavaju ekologiju onoliko dugo koliko postoje kao vrsta. Opstanak ljudi je zavisio od toga koliko dobro mogu da uoče promene u životnoj sredini i predvide njihov uticaj na organizme. Više nego ikada ranije, budućnost ljudske vrste zavisi od toga koliko dobro razumemo odnose između organizama i okoline. Ljudska vrsta intenzivno menja životnu sredinu, ipak ona u potpunosti ne razume efekte tih promena. Nekad je čovek živeo u skladu s prirodom; vrlo skromno je iskorišćavao prirodne resurse i nije bitno, niti u širim razmerama remetio prirodnu ravnotežu. Živeći u malenim naseljima oko plodnih predela, problem svoje egzistencije rešavao je baveći se lovom, a kasnije i zemljoradnjom.

2. ZAGADJENOST I ZASTITA ŽIVOTNE SREDINE

Veci više decenija predstavljaju veoma značajan problem čovečanstva, bez obzira na trenutni stepen razvoja društva i proizvodnih snaga u pojedinim delovima naše planete. Postojeći problemi se nameću nauci i operativi naglašenom aktuelnošću i akutnošću, te sve jasnije dolazi do zaključka da zdrave životne sredine nema previše, da su brojni elementi u njoj ugroženi, da je stepen samoregulacije nekih objekata neznatan i da jednom poremećeni ekološki odnosi gotovo ničim i nikada ne mogu biti dovedeni u prvobitno stanje. Bez obzira na značajne regionalne razlike u stepenu ugroženosti životne sredine, posebno njene prirodne komponente, planovi, programi i akcije njene zaštite i unapređenja su globalni problem.

Savremeno društvo mora brže i bolje shvatiti upozorenje naučnika i stručnjaka o stanju životne sredine, tj. činjenice da slobodne, izvorne i nezagađene životne sredine ima sve manje, a ugrožene, degradirane i devastirane sve više. Druga se širi na račun prve brže nego što se mnogima čini, brže nego što je nauka sa kraja našeg veka to mogla da utvrdi i prognozira. Narušavanje ekološke ravnoteže nastaje kao posledica čovekove radne delatnosti, kojom čovek „prisvaja“ prirodu, i stvara proizvode. Pri tome ne dolazi samo do poremećaja ekološke ravnoteže i ekosistema, već i do ugrožavanja integriteta čoveka i njegovog opstanka.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com